

henpege til almindelige Erstatningsgrundsaetninger, synes overflodige og let kunne vildlede, har man derimod troet, at der var Grund til i Overensstemmelse med de nyere fremmede Love paa dette Gebet udtrykkeligt at udtale Arbejdsgiverens Forpligtelse til at haeftes for den Skade, som foraarjages af hans Bestyrer, Formand eller Tilsynshavende ved Driften, idet man, om end denne Forpligtelse er ny efter vor Ret, saaledes i alt Fald som denne er bleven anvendt i Praxis, har fundet den fuldt hjemlet i Forholdets Natur paa dette Omraade og fornøden, naar ikke den Erstatningspligt, i hvilken man i Virkeligheden maa søge et af de virksomste Midler

til at sikke Arbejderne Overholdelsen af denne Lovs Forskrifter, i mange Tilfaelde skal blive aldeles illusorisk.

At de Staten tilhørende Maskiner ere unddragne fra denne Lov, er overensstemmende med Lov af 24de Marts 1875 § 23; det er iøvrigt nærmest herved tilfattet at fritage dem for at underlægges de i Lovforslagets 2det Afsnit omhandlede Tilsynsmyndigheder, idet det er en Selvfølge, at vedkommende Statsmyndigheder med Hensyn til Statens Maskiner ville paaase, at der bliver truffet mindst de samme Sikkringsforanstaltninger, som foreslaas paalagte de private Giere af Maskiner.